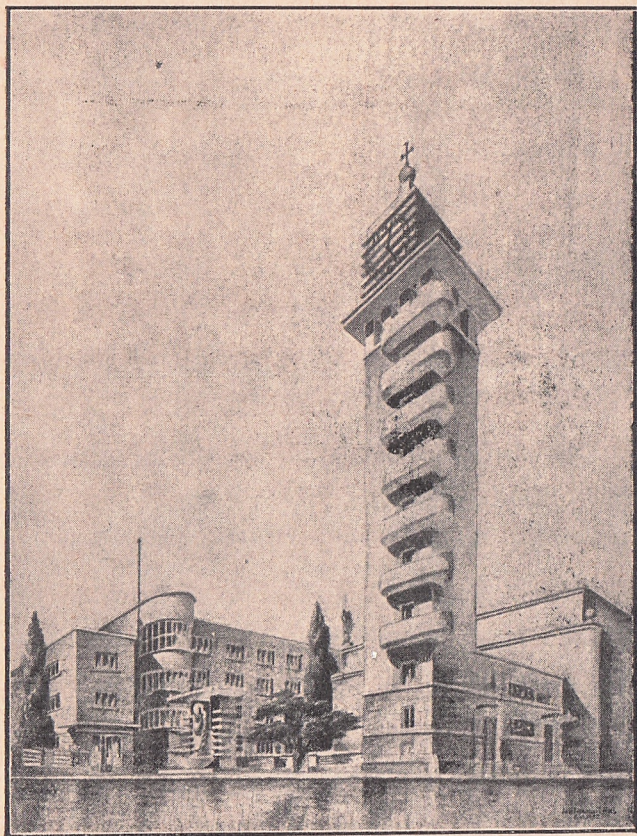

(Celkový pohľad)

Saleziánske dielo bl. Don Boska v Bratislave

na záchranu chudobnej a opustenej mládeže

Saleziánsky ústav a kostol v Bratislave (z predú)

Saleziánske dielo v Bratislave

Don Bosko

Saleziánske dielo sa viaže k menu Don Boska.

Don Bosko je jeho zakladateľom. Meno tohoto prozreteľného muža je svetoznáme. Je považovaný za najvýtečnejšieho vychovávateľa 20. storočia.

Jeho skvelé úspechy na poli výchovy mládeže a úspechy, akých docielili jeho duchovní synovia, saleziáni, použitím ním zavedeného láskyplného spôsobu výchovy, ovenčujú jeho meno nesmrteľnou korunou slávy.

Vznik tohoto diela – Sen

Bolo to roku 1824. Don Bosko mal vtedy 9 rokov. Don Bosko na rozkaz sv. Otca Pia IX. píše nasledovne: Keď som mal 9 rokov, mal som sen, ktorý mi ostal cez celý život hlboko v pamäti. Zdalo sa mi, že stojím na širokej lúke, na ktorej behalo veľké množstvo chlapcov. Jedni sa smiali, iní sa hrali a mnohí kliali. Keď som počul ich Boha urážajúce reči, vrhol som sa medzi nich a chcel som ich päsťou a ostrými slovami umlčať. V tej chvíli zjavil sa mi ctihodný muž vo vznešenom rúchu. Snehobiely plášť kryl jeho celú postavu. Tvár sa mu

skvela ako slnko, tak že nebolo mi možno do nej nazrieť. Pomenoval ma menom, kázal mi stať si na čelo tých chlapcov, pričom mi povedal: „Nie bitkou, ale láskavosťou a vľúdnosťou si získaš týchto svojich priateľov. Pouč ich hneď o ošklivosti hriechu a o drahocennosti ctnosti . . . — V zmätku a strachu som odvetil, že ja som chudobný a sprostý chlapec, neschopný vyučovať týchto chlapcov náboženstvu. Medzitým chlapci prestali sa biť, vadíť a kliať a shromaždili sa okolo osoby s ktorou som sa rozprával. Nato bez toho, že by som si uvedomil, čo hovorím, spýtal som sa:

— Kto ste Vy, že vyžadujete odo mňa také nemožné veci?

— Práve preto, že sa ti zdajú nemožnými, musíš ich urobiť možnými poslušnosťou a vedou.

— Ale kde a jakými prostriedkami si mám získať túto vedu?

— Ja ti pošlem učiteľku. Pod jej vedením sa staneš múdрым a bez nej každá múdrosť je hlúposť.

— Ale kto ste Vy, ktorý takýmto tónom vyprávate?

— Ja som Synom Tej, ktorú ťa naučila tvoja matka trirazy denne pozdravovať.

— Ale moja matka mi povedala, aby som sa nerozprával s tými, ktorých nepoznám, preto povedzte mi, prosím Vás, svoje meno.

— Na moje meno spýtaj sa moju matku.

V tej chvíli zjavila sa vedľa neho vznešená Pani, majestátnej tvári, odená plášťom, skvejúcim sa zo všetkých strán, ako by každá čiastka bola ozdobená jasnou hviezdou. Keď zbadala, že som vždy vo väčších rozpakoch, dala mi znamenie, aby som sa k nej priblížil. Chytila ma láskave za ruku a vravela: „Pozri sa.“ Ja som sa obzrel a zbadal som, že všetci tí chlapci sa rozutekali. Na ich mieste však videl som veľké množstvo capov, psov, mačiek, medveďov, a iných zvierat.

— Hľa! Tu pole tvojho účinkovania — vravela nebeská Pani — buď ponížený, silný a mocný! A to, čo teraz vidíš diaľ sa so zvieratmi, ty to učíš pre mojich synov.

Ja som sa obzrel a zbadal som, že tá divá zver zmenila sa v krotkých baránkov, ktorí radostne obskakujú a láskave pozerajú, obkľúčovali nebeskú Paniu, ako by ju chceli oslavovať.

Ja som sa dal do plaču a prosil som vznešenú Paniu aby mi to už raz všetko vysvetlila, lebo som nemohol nijako porozumieť, čo tým všetkým mieni.

Ona mi položila ruku na hlavu a riekla:

— Svojho času všetkému porozumieš.

Keď to povedala, na akýsi hrmot som sa prebudil a zmizlo všetko. Cítil som sa ohromený. Zdalo sa mi, ako by ma bolely päste od bitky, a akoby by som cítil na tvári poličky, čo som dostal od tých chlapčísk.

Potom postava toho muža, tá Pani, to čo som povedal a počul, natoľko zaujali moju myseľ, že som nemohol viac zaspať . . .“

Potiaľto Don Bosko.

Vývin diela – Skutočnosť

Don Boskovi tento sen nedal viacej pokoja. Dobre vedel, že je to nie jednoduchý, bezvýznamný sen, ale že je tu označená jeho budúcnosť, jeho poslanie.

Na druhý deň vyrozprával všetko v prítomnosti domácich.

Bratia sa mu vysmiali a hovorili: Bude z teba dobrý pastier kozí, oviec a iných zvierat. Starší brat Anton tvrdod odsekol: Budeš azda vodcom zlodějov. Stará matka zas: Netreba si všímať snov. Matka ale, ktorá poznala náklonnosť Jankove, vravela: Kto vie, či nebude z neho kňaz. Toto sa zdalo najpravdepodob-

nejším aj samému Don Boskovi. V tom videl uskutočnenie svojich ideálov. Už odvtedy sa mu najmilšie prihovárало heslo sv. Františka Salézskeho: Daj mi duše a všetko ostatné si vezmi.

Ale ako to uskutočniť? Ako nadobudnúť potrebnú vedu?

Bol synom chudobných roľníkov. Na štúdia sa nedalo ani myslieť.

Otca už nemal a bratia o tom ani počuť. Ale Janko vedel, že keď Boh chce, stane sa možným aj to, čo sa ľuďom zdá nemožným. Preto neztrácal nádej, ale obnovoval si v pamäti povzbudzujúce slová nebeského zjavu.

Stal sa sluhom, remeselníkom, chytal sa každého prostriedku, ktorý by mu umožnil splnenie jeho snov. Študoval kde a ako mohol. Konečne našiel priateľov, ktorí mu umožnili vstup do seminára a ďalšie študovanie. Stal sa kňazom. Bol v meste. V meste veľkom, priemyselnom, fabrickom. Tu, kdekoľvek sa obrátil, videl to množstvo opustenej, všetkému zlu vystavenej mládeže. Videl ju po uliciach kade išiel, videl ju v chudobných domoch na periferiách mesta, videl ju v tmavých žiaľoch, ktoré navštevoval. Jeho apoštolské srdce krvácalo na tento smutný pohľad a nedalo mu pokojne spať. Mladému, nadanému kňazovi naskytali sa pohodlné, výnosné miesta. Ale on mal pred sebou ten nesmierny zástup mladých, opustených duší, ktoré pýtaly chleba a nebolo kto by im ho lálal: chleba lásky a dobroty, chleba porozumenia ich biedneho stavu, chleba mravnej a náboženskej výchovy.

Inštitúcie

Don Bosko videl zástupy opustenej mládeže nielen mesta Turina, ale všetkých moderných miest a nielen súčasnej doby ale všetkých, aj budúcich dôb. Rozmýš-

ľal preto, ako prísť na pomoc všetkým týmto mestám a všetkým budúcim časom v diele záchrany, menovite chudobnej a opustenej mládeže. Týmto cieľom založil Spoločnosť Saleziánsku, spoločnosť kňazov, klerikov a laikov, ktorí v duchu sv. Františka Salézskeho by sa venovali hlavne výchove opustenej a zanedbanej mládeže.

Spoločnosť táto mala svoje počiatky vo veľkom meste Turine. Rozšírila sa pomaly po všetkých mestách Talianska, potom za hranice, do Francúzska, Španielska, Nemecka, Poľska a ostatných krajov Európy. Neskoršie synovia Don Boskoví rozšírili pole svojho účinkovania aj ďaleko za more.

Teraz už nieto kraja sveta, kde by neúčinkovali saleziáni.

Z malého, nepatrného semienka vyrástol mohutný strom, ktorý rozprestiera svoje vetvi po celom širom svete, a prináša hojného ovocia na poli výchovy. Spoločnosť saleziánska má po celom svete už teraz vyše 1000 rozličných ústavov: oratoria, sirotince, dielne, kolegia, roľnícke školy, semináre, internáty, učňovské školy a všetky inštitúcie, ktoré dľa potrieb a okolností sa považujú za schopné vytrhnúť čím viacej mládeže z nebezpečenstva otravného ovzdušia zkaženej spoločnosti.

Vyššie poldruha miliona chudobných mladíkov dostáva stále v saleziánskych domoch kultúrnu, mravnú a náboženskú výchovu.

Aby aj ženská mládež bola účastná tohoto dobrodenia, Don Bosko založil aj Spoločnosť saleziánskych mníšok, ktoré tiež s takým istým úspechom pracujú po celom svete.

Saleziánske dielo na Slovensku v Bratislave

Prozreteľnosť Božia, ktorá v každej dobe stará sa o zvláštne potreby každého národa a kraja, postarala sa, aby aj Slovensko a celá čsl. Republika mala tiež pre potreby svojej mládeže synov bl. Don Boska.

Je tomu asi desať rokov, čo semienko saleziánskeho diela pre Slovensko padlo do úrodnej pôdy. Vzklíčilo vo večnom meste Ríme, nabralo sily a zdravej šťavy na hrobe bl. Don Boska v Turine a asi pred ôsmimi rokmi bolo presadené na pôdu Slovenska v Šaštíne. Tu sa pomaly rozrastá v utešený strom. V našej Republike máme už dosiaľ, za krátky čas, tri ústavy a rodinka saleziánov počíta už teraz asi 400 členov, medzi chovancami, klerikmi, laikmi a kňazmi.

Práca, ktorú posiaľ konali saleziáni na Slovensku, bola viac len vnútorná, prípravná. Bolo potrebné v prvom rade postarať sa o svoj dorast.

Teraz ale nadišla doba, aby sa dali do zovňajšej charakteristickej práce saleziánskej. Bratislava po nej už dávno túžila a netrpezlivo ju očakáva.

Hoci doba ťažkej hospodárskej tiesne nie je prajná takémuto ťažkému podnikaniu, saleziáni ďalej odkladať nechceli a nemohli. Kríza mravná je väčšia ako hmotná. A pomáhať riešiť túto mravnú krízu mienia svojím dielom aj saleziáni.

V Bratislave sa už stavia

Saleziáni sa už dali aj do práce na Miletičovej ceste. V tej štvrti Bratislavy, kde je najviacej robotníctva a kde je veľmi potrebná duchovná správa. Stavia sa ústav a kostol. Toho roku asi do septembra čiastka veľkolepého plánovaného diela bude dohotovená.

Bude tam to najpotrebnejšie, aby sa položili aspoň základy ďalšej činnosti. Bude tam kaplnka, ktorá bude tvoriť čiastku budúceho kostola. Bude tam ďalej miestnosť divadelná, prednášková, spolkové a iné miestnosti, aby sa dalo čím väčšej príležitosti nevinne sa zabaviť a pritom poučiť sa a mravne a duševne vzdelat.

Kolko nás to bude stáť?

To, čo sa postaví za tento rok bude nás stáť asi jeden milión Kč. A to je nie ani len desiatá čiastka celého plánovaného diela. Mnohí sa nás pýtajú, kde to vezmeme. A my odpovedáme s bl. Don Boskom: Prozreteľnosť Božia netrpí krízu. Je to dielo Prozreteľnosti Božej ako všetky diela saleziánske. Ona ho vzbudila, ona sa oň postará. Ona nám vzbudí potrebných dobrodincov.

Saleziánski spolupracovníci

Tak saleziáni, ako aj ich zakladateľ nemajú a nemali nijakých majetkov, a predsa vytvorili veľké, nesmrteľné diela na spásu mládeže po celom svete. Keby spojili všetky ústavy sveta, utvorili by z nich veľké, moderné mesto. Odkiaľ, z čoho toto všetko?

Don Bosko, aby mohol udržať a ďalej rozširovať svoje dielo, založil organizáciu spolupracovníkov. Pomoci týchto spolupracovníkov mohol ďakovať, že ešte za jeho života v jeho ústavoch žilo a p. Bohu slúžilo asi 200.000 mladíkov. Teraz je ich už asi poldruha miliona. Všetko vydržiavaných dobrými, štedrými ľuďmi zorganizovanými v sdružení spolupracovníkov.

Toto sdruženie sv. Otec pápež Pius IX. potvrdil a mnohými duchovnými výhodami a odpustkami obohatil. Tento veľký a slávny Pápež si žiadal, aby jeho me-

no bolo prvé zapísané do soznamu saleziánskych spolupracovníkov.

V súkromnom rozhovore s Don Boskom povedal: Saleziánski spolupracovníci sú povolani veľké veci vykonať pre Cirkev a pre celú ľudskú spoločnosť. Ich účinkovanie vzťahuje sa najmä na výchovu a podporu opustenej mládeže. Časom nájdu veľké porozumenie. Ako by som už včul videl tie mnohé rodiny, dediny a mestá, ktoré sa húfne budú do tohoto sdruženia zapisovať.

Ja si veľmi vážim toto sdruženie a budem ho vždy všemožne podporovať.

Slávny Lev XIII. povedal Don Boskovi: Ja chcem byť nielen zapísaný medzi spolupracovníkov, ale chcem byť prvým pracovníkom.

A inokedy zas: Kedykoľvek prehovoríte k svojim spolupracovníkom, povedzte im, že ich žehnám z celého srdca. Nech sú vždy jedno srdce a jedna myseľ v spolupráci so saleziánmi, aby čím viacej mládeže mohli zachrániť od večnej a časnej záhuby.

V tomto sdružení je doteraz spojených vyše 400.000 ľudí dobrej vôle.

Na Slovensku tiež rastie tábor týchto dobrých bojovníkov za lepšiu budúcnosť mladej generácie.

I teba, drahý čitateľu, Boh volá na pomoc tým dušiam ktoré potrebujú tvojej pomoci.

Ako spolupracovať, ako pomáhať?

Dielu bl. Don Boska v Bratislave môžete pomáhať nasledovne:

1. **Modlitbou**, aby Prozreteľnosť Božia na prímluvu bl. Don Boska a P. Marie Pomocnice vzbudila nám mnoho štedrých dobrodincov.

2. **Almužnou**, aby sme mohli čím skorej uskutočniť, čo v najširšom rozsahu stavbu nášho diela.
3. **Povzbudzovaním** iných ku spolupráci.
4. **Zasielaním adries** takých osôb, o ktorých myslíte, že by nám mohli pomôcť.
5. Každým iným spôsobom, ktorý Vám vnukne láska k nesmrteľným dušiam.

Duchovná rodina ľudí dobrej vôle, sokupená okolo saleziánskeho diela v Bratislave

Uskutočnenie saleziánskeho diela v Bratislave má ležať na srdci každého dobre smýšľajúceho katolíka. Aby úspech bol čím väčší, a aby sa dielo uskutočnilo čím skôr a v čo najširšom rozsahu, týmto začíname širšiu akciu. Akcia je pod protektorátom najdôst. slov. Episkopátu a významnejších osobností mesta Bratislavy.

Je to akcia za lepšiu budúcnosť nášho hlavného mesta, ktorého život má vliv na celé Slovensko, preto aj úspech tejto akcie má ležať na srdci každého, kto miluje Slovensko a jeho lepšiu katolícku budúcnosť.

Je našim najvрейším želaním, aby sa okolo tohto nášho diela sokupili všetci ľudia dobrej vôle a utvorili s nami akoby jednu duchovnú rodinu.

1. **Zakladajúcim členom** saleziánskeho diela v Bratislave sa stane taký dobrodinca, ktorý obetuje na ústav alebo kostol aspoň 5000 Kč.
2. **Vynikajúcim členom** sa stane ten, kto na tento cieľ obetuje aspoň 1000 Kč.
3. **Riadnym členom** sa stane, kto obetuje aspoň 500 Kč.

4. Vedení budú v **Zlatej Knihe** ústavu všetci tí, ktorí obetujú aspoň 100 Kč.
5. Všetci tí, ktorí akoukoľvek inou aj menšou sumou prispejú na tento svätý úmysel, budú našimi priateľmi a vždy milými dobrodincami.

Mená zakladajúcich a vynikajúcich členov budú zvečnené na osobitnej mramorovej tabuli, ktorá bude vyvesená v ústave.

Pamätajte, drahí priatelia a dobrodincovia, na slová, ktoré napísal Don Bosko na smrteľnej posteli:

Na to Vás upozorňujem, že Blahoslavená P. Maria stáva sa zvláštnou ochraniteľkou tých, ktorí podporujú opustení mládež.

Ja a všetci saleziáni sme svedkami, že mnohí naši dobrodincovia získali požehnanie na svojom majetku, len čo začali podporovať našich chudobných mladíkov.

Ako často hovorievali dobrodincovia, ktorí prinášali almužnu:

Ja nechcem od Vás počuť nijaké poďakovanie. Naopak, ja Vám mám za čo ďakovať, lebo odkedy obetujem na Vaše siroty, odvtedy sa mi dôchodky zdvojnásobnily.

Pomáhajte nám, drahí dobrodincovia, uskutočniť toto dielo. Pomôžete tým mnohým dušiam, pomôžete predovšetkým tej chudobnej a opustenej mládeži, pre ktorú sa tento ústav a kostol v prvom rade buduje a zabezpečíte si spásu svojej duši.

Milodary svoje posielajte na adresu:

Saleziánske dielo v Bratislave — **Bratislava, Vozová 34.**

Prozretelnosť Božia v diele bl. Don Boska

16-ho novembra bolo treba vyplatíť staviteľovi 4.000 lír. Don Rua, pravá ruka Don Boskova, a ešte jeden pomocník, vybrali sa skoro ráno do mesta, aby sossbierali potrebnú sumu. Pochodili ulice Turína, zavítajúc od dobrodinca k dobrodincovi. Už bolo jedenásť hodín, keď sa vrátili domov, majúť s veľkou núdzou sossbieraných 1000 lír. Chýbalo na ten deň ešte 3000 lír. Všetci boli zronení pre tento neúspech; len Don Bosko zostal veselej mysli a s dôveryplným srdcom riekol: „Netreba sa obávať!“ Pre každú potrebu najdeme pomoc. Po obede budeme hľadať tie ostatné peniaze.“ Odpoludnia sám Don Bosko sa vybral do mesta, kde vôbec nemal známych bohatších dobrodinco, na ktorých pomoc by sa bol mohol opierať. Sám sa tomu divil, ako sa sem dostal. Tu zrazu ho zastaví istý pánsky sluha a ho osloví: „Prevelebný Pane, nie ste vy snáď Don Bosko?“ „Áno, ja som to, a čím by som Vám mohol poslužiť?“ „Ó, dobrý Bože!“ riekol sluha, „jaké šťastie, že som Vás tu mohol potkať. Môj pán je ťažko chorý a prosí vás, aby ste ho prišli navštíviť.“ „A býva veľmi ďaleko?“ — „Nie, len tu na rohu ulice.“ Sluha zaviedol Don Boska do blízkeho paláca, kde ho už čakala domáca pani, ktorá keď ho uzrela riekla: „Ó, Don Bosko, keby ste vedeli, koľko razy sme vás dali hľadať, ale ani raz ste neboli doma. Žiadala som si, aby Panna Maria pomocnica na vašu prosbu uzdravila môjho chorého manžela. Teraz však je už neskoro. Včera tu mali lekári poradu, na ktorej ustálili, že pre môjho manžela niet nijakej nádeje na vyliečenie.“ — „A bola aj Preblahoslavená Panna Maria na tej lekárskej porade?“ — spýtal sa sluha Boží. „Ak tam ona nebola, tak ten konzilium nebol dôkladný, lebo chýbal na ňom hlavný ošetrujúci lekár. Povedzte však, milostivá pani, na jakú chorobu trpí váš pán manžel?“

V jeho stave on už prešiel rozličnými druhmi chorôb: teraz však má vodnatieľku. Doktori ho už niekoľko razy ope-rovali, keď napuchnul; ale teraz neopovážia sa ho viac dotknúť, lebo sa boja, žeby nevydržal operáciu.“

„Tak dobre! Ak si žiadate, pokúsím sa uzdraviť vášho manžela pomocou Panny Marie.“ — „Ó, áno, to si prajem z

celého srdca.“ Za niekoľko minút Don Bosko vstúpil do chýže, kde ležal ťažko chorý. Bol to už starší pán, ktorý, keď uzrel Don Boska, celý natešený zvolal: „Ó, Don Bosko, keby ste vedeli, ako som túžil po vás a po vašich modlitbách! Nikto iný, iba vy mi môžete pomôcť v mojom položení.“

„A odkedy ste chorý?“ — „Už tri roky strašne sa trápim na tomto lôžku a ani pohnúť sa nevládzem. Lekári vzdali sa už všetkej nádeje na moje vyzdravenie.“

„Chcete sa trochu prejsť?“ pýta sa Bosko. — „Ja prejsť?“ odvetil smutno chorý. „Vy žartujete.“ Mňa nikdy nebudete vidieť sa prechádzať; naopak, o krátky čas odprevadíte ma na voľajaké miesto!“ — — „Ak ma úposlúchnete, ešte dnes vyjdete pešo, alebo vozmo aj so svojou paňou.“ — „Ak pocítim dajaké obľahčenie vo svojich krížoch, som ochotný prispieť milodarom k vašemu dielu.“

„Hľa, tu je prajná príležitosť: potrebujem práve 3000 lír na stavbu kostola.“

„Uisťujem vás, že ak sa mi uľaví v chorobe, na konci roku budem pamätať na vás.“

„Ja však už dnes večer chcem mať tých 3000 lír.“

„Dnes večer? Dnes večer? . . . No ale, kde ich mám vziať; veď človek nemá naraz toľko peňazí pri ruke. To by musel poslať do Národnej banky a dať vymeniť výstrižky.“

„Keď je to potrebné, tak sa vyberte a choďte do banky.“

„Ale kto?“

„Nuž len vy.“

„Ja . . . ja mám ísť do banky? Vy žartujete, prevelebný Pane, to je nemožné; veď vidíte, že sa ani hnúť nemôžem.“

„Čo je nám nemožné, je možné u Boha, ktorý je všemohúci. Vyzývajte Boha a Pannu Mariu Pomocnicu a pokúste sa to urobiť.“

Ctihodný sluha Boží dal potom povolať celú rodinu a služobníctvo, počtom asi 30 osôb. Pokľakol s nimi na zem okolo chorého a odriekal niekoľko modlitieb k Božskému Spasiteľovi a k Panne Marii Pomocnici kresťanov. Nato opuchlina chorého razom spľasla, tak že domáca pani celá prefaknutá vykrikla: „Môj muž už zomiera!“ —

Don Bosko ju tešil vraviac: „Budte spokojná; priam čo dostalo telo svoj prirodzený výzor.“ A rozkázal, aby priniesli chorému šaty. Všetci z rodiny a služobníctvo so zadivením hľadeli a napnuto očakávali, aký koniec bude mať celá tá udalosť. V tej chvíli prišiel aj ošetrujúci lekár. Keď zbadal, že chorý sa chystá vstať s postele, protestoval proti tejto neopatrnosti a chcel presvedčiť chorého, aby sa vzdal takého nesmyslu. Chorý, ktorý vlastne už bol uzdravený, smelo odvetil lekárovi: „Pán doktor, nad sebou som si ja sám pánom a preto chcem poslúchnuť radu Don Boskovu.“ I v tom sa zdvihol s lôžka. Sluhovia chceli mu pomôcť sa obliekať; ale Don Bosko ich zadržal. Uzdravený sa musel sám obliecť. Za krátky čas bol hotový a rezkým krokom začal kráčať po izbe. Dal si doniešť na posilnenie aj jedlo, ktoré s takou chuťou zjedol, ako ešte nikdy od pár rokov. Rozkázal si zapriať do koča a celkom bez opory sišiel po schodoch, vysadol a zabehol do banky. Zakrátko sa vrátil a doručil Don Boskovi žiadaných 3000 lír. Nenašiel slov, aby sa mu vedel poďakovať a stále opakoval: „Ja som úplne zdravý.“

Don Bosko mu tiež vyjadril slová: Pán Boh zaplať za milodar, a napomenul ho, aby zostal vždy povďačný Božskému Spasiteľovi a Panne Marii Pomocnici, ktorí jediní mu prinavrátili predošlé zdravie. Kňaz Cezar Chiala r. 1875. zaznačil toto zázračné vyliečenie a jeho hodnoverná a svedkami potvrdená zpráva je uložená v našom archíve.

Keď sa Don Bosko vrátil domov, tam už čakali robotníci na výplatu, ktorých hneď uspokojil. Takto Maria zas pomohla.

Duchovné výhody saleziánskych spolupracovníkov a dobrodincov

Dobrodincovia a spolupracovníci saleziánsky majú podiel na všetkých sv. omšiach, modlitbách, trojdňových a deväťdňových pobožnostiach a na všetkých dobrých skutkoch, ktoré saleziáni konajú po celom svete.

Menovite sú účastní sv. omši, ktoré obetujú v deň sv. Františka Salézského všetci saleziánski kňazi spolu s kňazmi spolupracovníkmi, za živých a zvlášť mŕtvych dobrodincov. Ostatní saleziáni a spolupracovníci obetujú v ten deň na ten úmysel sv. prijímanie a sv. ruženec.

Majú tiež podiel na mnohých odpustkoch, ktoré sv. Stolica udelila salez. spolupracovníkom. Tieto odpustky a iné duchovné výhody sú obsažené v osobitnej brožúrke, zostavenej pre saleziánskych spolupracovníkov.

Nihil obstat.

Geysa Szűcsi,
censor

Nr. 1749/933

Imprimi potest.

Tyrnaviae, die 22. februarii 1933

Carolus Nečaslék,
vicarius generalis

KNÍHTLAČIAREŇ SPOLKU SV. VOJTECHA, TENAVA
